

РЕШЕНИЕ

№ 21329

гр. София, 26.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борис К. Динев

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от Борис К. Динев Гражданско дело № 20211110140065 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид:

Съдът е сезиран с искове от фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори, чрез пълномощника юрк. В. С. А., , **срещу** Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/, за признаване за установено че ответникът Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ дължи на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори, чрез пълномощника юрк. В. С. А., по неплатени суми по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 51-РКО-В-4299/14.11.2007 г., с настъпил падеж и извлечение от сметка за дължимите суми. следните суми:

1. на осн чл. осн. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 240, ал. 1 от ЗЗД сумата от 2 000,00 лв. - главница,
2. на осн чл. осн. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от 1 119,44 лв. - договорна лихва за периода 19.02.2017-04.02.2020 г.,
3. сумата от 1 719,99 лв. - мораторна лихва за периода 19.02.2017-04.02.2020 г.,
4. сумата от 8,33 лв. - законна лихва за периода 05.02.2020-19.02.2020 г.,
5. сумата от 120,00 лв. - разноски за връчване на нотариална покана,

ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда - 20.02.2020 г. до

окончателното изплащане на задължението,

за което е издадена заповед за изпълнение от 05.03.2020 г. по гражданско дело № 9452 по описа на СРС I Гражданско отделение, състав - 28 за 2020 година.

Претендира заплащането на направените по делото разноси.

Ищецът твърди, че между него и ответника на 14.11.2007г. е сключен Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 51РКО-В-4299/14.11.2007г. Ищецът твърди, че кредитът е усвояван в периода 21.11.2007г. до 12.11.2008г. до достигане на пълния му размер и че кредитът е частично погасяван в периода 07.01.2008г. до 09.06.2009г. Смята кредита за просрочен от 19.02.2010г. Поради неплащане в срок на ответника е изпратена покана с вх. № 059966/18.12.2019г. по описа на ЧСИ Стоян Якимов, с рег. № 844 на КЧСИ, получена лично В поканата е даден допълнителен 7-дневен срок, в който ответникът може доброволно да погаси просрочените задължения в пълен размер. . „фирма“ АД е обявила договора за изцяло и предсрочно изискуем, считано от 05.02.2020г.

Ищецът иска да му бъде присъдена сумата 4967.76 лв, произтичаща от Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 51РКО-В-4299/14.11.2007г. представляваща: 2 000.00 лв. – главница; 1 119.44 лв. – договорна лихва, начислена за периода 19.02.2017г. – 04.02.2020г. включително; 1 719.99 лв. – наказателна лихва, начислена за период от 19.02.2017г. – 04.02.202г. включително на основание чл. 9 от Договора за издаване на револвираща международна карта с чип; 8,33 лв. – законна лихва, начислена за периода от 05.02.2020г. – 19.02.2020г. включително; 120 лв. – разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост.

Претендира разностите, направени в заповедното производство, от които: 99,36 лв. – държавна такса; 150 лв. – юрисконсултско възнаграждение по чл. 78 ал. 8 ГПК.

Претендира разноси по настоящото дело, от които: 199.44 лв. държавна такса; 300.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Ищецът иска привличането на трето лице помагач – „фирма“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Хенрих Ибсен“ №15, представлявано от Лилия Костадинова Димитрова – на основание чл. 226 ал. 2 от ГПК и в изпълнение на задълженията, заложи в чл. 2.11 от Договор за цесия, сключен с ищеца на 08.06.2021г.

В условията на евентуалност ако искането му бъде уважено, на основание чл. 222 от ГПК, моли съда да приеме, че ищецът предоставя изрично съгласие да бъде заместена страна в процеса от третото привлечено лице.

Първоначално претенцията е била заявена по чл. гр. д. 9452/2020 по описа на

СРС 28 с-в като по реда на заповедното производство, но по частна жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение на осн. изтекла непредставяне на актуално общи условия и погасителна давност, и разпореждането за незабавно изпълнение е отменено е обезсилена от СГС.

Ответникът Й. М. Й. счита предявения иск за неоснователен. Счита претендираните от ищеца сума в размер на 4967.76 лв., представляващи 2 000.00 лв. – главница; 1 119.44 лв. – договорна лихва, начислена за периода 19.02.2017г. – 04.02.2020г. включително; 1 719.99 лв. – наказателна лихва, начислена за период от 19.02.2017г. – 04.02.202г. включително на основание чл. 9 от Договора за издаване на револвираща международна карта с чип; 8,33 лв. – законна лихва, начислена за периода от 05.02.2020г. – 19.02.2020г. включително; 120 лв. – разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост и претендираните разноси за недължими.

Ответникът счита претендираната сума за погасена с общата петгодишна давност. С оглед предоставеното от ищеца извлечение, от което е видна последната дата на теглене 12.11.2008г., и чл. 1 б. „х“ от предоставените Общи условия счита изискуемостта на вземанията по договора за настъпила на 20.11.2008г. Евентуално, ако горното не бъде уважено, счита датата на последното плащане 09.06.2009г. за начало на погасителната давност, тъй като след нея няма движения по сметката. Евентуално ако горното не бъде уважено, смята твърдяното от ищеца просрочие на кредита от 19.02.2010г. за най-късната възможна дата, от която е започнала да тече давността.

Претендира разноси по делото в размер на 570 лв. адвокатски хонорар.

С определението за насрочване на делото е конституирано – трето лице помагач на страната на ищеца - „фирма“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление /населено място/ , представлявано от С. К. П..

В съдебно заседание по делото ищецът чрез процесуалния си представител поддържа иска.

В съдебно заседание по делото ответникът чрез процесуалния си представител оспорва иска.

В съдебно заседание третото лице помагач чрез процесуалния си представител поддържа иска.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните съобразно изискванията на чл. 235 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от представения по Договор № 51РКО-В-4299/14.11.2007г. за издаване на револвираща международна кредитна карта и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка същият е сключен ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. -

изпълнителни директори и ответника Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ ответникът е получил сума в заем срещу задължението да върне сумата в срок.

Съгласно Договор № 51РКО-В-4299/14.11.2007г. за издаване на револвираща международна кредитна карта и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка, „ПИБ“ АД открива картова разплащателна сметка в лева и издава кредитна карта MasterCard Standart с кредитен лимит от 2 000 лева на титуляр Й. М. Й.. „ПИБ“ АД е подала Заявление по чл.417 от ГПК на 20.02.2020г. срещу ответницата и претендира: незаплатени суми по горепосочения договор.

По делото да представени и прието като доказателство общи условия на ищеца и тарифа а ищеца, приложими за договорите за кредит.

От същите се установява, че ако клиентът погаси изцяло задължението си за последния отчетен период (който е от 20-то до 19-то число) до 5 - то число на следващия месец (падеж), то върху усвоената част от кредитния лимит не се начислява договорна лихва. Ако клиентът погаси частично задължението си се начислява договорна лихва от 18% (при теглене на пари от АТМ) или 16% (при безкасово плащане в търговски обекти). Съгласно чл.18 от Общите условия, на падежа (5-то число) титулярът се задължава да заплати поне минимална погасителна вноса (МПВ), представляваща 5% от дебитното салдо за отчетния период. Съгласно чл.22 от Общите условия при просрочие на минималната погасителна вноса, за времето на просрочието се начислява лихва за забава, равна на сбора от договорната лихва и 12% надбавка.

По делото ответникът не е представил доказателства за размера на сумите, които е заплатил по договора за кредит, но е допуснато на основание чл. 195, ал.1 от ГПК изслушването на САТЕ която да провери усвояването на думите по договора за кредит, начисляването на задълженията и извършените плащания от ответника с погасителен ефект на задълженията по договора за кредит.

От заключението на вещото лице по допуснатата ССЧЕ, изслушано по делото, което настоящият съдебен състав кредитира като обективно, безпротоворечиво и добросъвестно дадено се установява, че въз основана на сключения между страните договор ответникът е ползвал отпуснати по договора за заем суми.

Усвоени суми чрез теглене възлизат на сумата от 2960 лв.,

Усвоените суми чрез ПОС терминал възлизат на 1362,22 лв.

В изпълнение на уговорените по договора за кредит ищецът е начислил лихви и такси както следва:

Такси – 236,41 лв;

Договорна лихва, която е начислена за периода на договора е в размер на 6556,27 лв.

Наказателна лихва, която е начислена за периода на договора е в размер на 4232,62 лв. или общо 15437,53 лв.

Вещото лице е установило и извършените плащания от ответника на суми по договора за кредит, които за периода от 07.01.2008 г. до 09.06.2009 г. възлизат на сумата от 3238,09 лв.

Вещото лице е констатирало, че по договора за кредит реални усвоявания на суми е имало до 10.12.2008г., а след тази дата са начислявани само такси по картовата сметка и договорни и наказателни лихви за неплащане на МПВ.

Пак от заключението на вещото лице се установява, че на 19.02.2010г. е надхвърлен лимитът от 2000лв. От 19.02.2010г. до 20.07.2015г. е начислявана лихва по дебитното салдо, а от 08.03.2010г. до 20.07.2015г. е начислявана и наказателна лихва, съгласно договора.

Вещото лице е установило, че на 20.07.2015г. кредитната карта е деактивирана. Начислените договорни и наказателни лихви в периода от 21.11.2007г. до 20.07.2015г. в общ размер 10109,44лв. не са заплатени от ответницата, но не са претендирани в настоящото производство.

Видно от заключението на вещото лице за следващия период от 21.07.2015г. до 14.02.2020г. (преди Заявлението по чл.417 от ГПК) върху неплатената главница от 2000лв. е начислявана договорна лихва 18,64% и наказателна лихва 28,64%, както следва:

Начислена договорна лихва 18,64%, върху главница 2000лв. за период от 21.07.2015г. до 14.02.2020г. : 2000лв. X 1669 дни X 18,64% /365 = 1704,67лв.

Начислена наказателна лихва 28,64% върху главница 2000лв. за период от 21.07.2015г. до 14.02.2020г. : 2000лв. X 1669 дни X 28,64% /365 = 2655,56лв.

Вещото лице, въобразявайки направените погасявания на задължения по кредита от ищцата е изготвило два варианта за размер на неплатените суми – първи при прилагане на обща петгодишна давност и за лихвите и за обезщетенията за забава и втори вариант – с прилагане на обща петгодишна давност за задължението за главница и кратка тригодишна давност за останалите задължения по кредита, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение,

Анализът на заключението на вещото лице сочи, че при втори вариант на заключението размерът на претендираните суми отговаря точно на размера на претендираните от ищеца по делото суми, като по делото няма претенция за суми които са погасени с изтичането на обща петгодишна давност за главниците и кратка тригодишна давност за лихвите.

От приетата като доказателство по делото разписка от 19.12.2019 г., съставена от ЧСИ Стоян Якимов, с рег. № 844 и район на действие СГС се установява, че на същата

дата ЧСИ е връчил лично на ответницата представената и приета като доказателство по делото покана от ищеца до ответницата за заплащане в 7-дневен срок от връчването на задълженията по договора за кредит, като при неизпълнение на това задължение банката обявява кредита за предсрочно изискуем. В поканата от банката е посочено че ищеца счита същата за писмено уведомление по смисъла на чл. 13.1 от Общите условия.

Представена е и е приета като доказателство на л. 12 по делото фактура от 20.12.2019 г., издадена от ЧСИ за сумата от 60 лв. такса за изготвяне и връчване на документа. Няма обаче доказателства тази сума да е била заплатена, доколкото във фактурата е отбелязано, че плащането се извършва по банков път, а по делото не е представен и не е приет като доказателство документ удостоверяващ извършения банков кредит.

По делото е представен и приет на л. 27-44 като доказателство договор за цесия сключен на 08.06.2021 г. между ищеца и третото лице-помагач с който вземането на банката срещу ответника по договора за кредит е прехвърлено на третото лице помагач.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

За да бъде уважен иска с правно осн. чл. 415 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на договор за заем, че сумите са получени от кредитополучателя и размерът на обезщетението. Тези факти настоящият съдебен състав приема за доказани от представения по делото договор. Доколкото по делото е представен договор за заем подписан от ответника в който изрично е посочено че е получил сумата по договора за заем, то искът за заплащане на главницата се явява доказан по основание и по размер. Доколкото в общите условия към договора е предвидено, че същият се подновява всяка година, освен ако не е налице отказ от страна на кредитополучателя, то настоящият съдебен състав намира, че договорът е бил в сила до предсрочното му прекратяване от ищеца с нотариалната покана, връчена на 19.12.2019 г. От датата на прекратяването до датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за изпълнение са изтекли по-малко от 2 години, поради което и не изтекла погасителната давност.

За да бъде уважен иска с пр. осн. чл. 415, ал. 1 вр. чл. 86, ал. 1 от ЗДД в тежест на ищеца е да докаже размера на главното задължение, настъпването на падежа и размер на договорната лихва/обезщетението за забава.

По делото от заключението на вещото лице се установи че сумите които са претендирани от ищеца за в размер на уговорената договорна лихва/обезщетение за забава и се претендират в размер изчислен след 19.02.2017, или 3 години преди датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение, поради

което и исковете се явяват изцяло основателни а възражението за изтекла погасителна давност следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По отношение на претенцията с пр. осн. чл. осн. чл. 415 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД по делото не се установи ищецът да е заплатил претендираните суми от 120 лв. за нотариални покани, поради което и настоящия съдебен състав намира претенцията в тази част за неоснователна.

С оглед изхода на делото и направените от ищеца искания в тежест на ответника са 97,58 % от направените от ищеца съдебни разноски в заповедното и исковото производство а именно разноски в заповедното производство за държавна такса в размер на 96,96 лв. на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, и разноски за процесуално представителство в размер на 146,38 лв. на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК, а в исковото производство - 194,62 лв. разноски за държавна такса, 195,17 лв – разноски за вещи лица и разноски за процесуално представителство в размер на 146,38 лв.

С оглед изхода на делото и направените от ответника искания в тежест на ищеца са 2,42 % направените от ищеца съдебни разноски в исковото производство на основание член 78, ал. 3 ГПК – 13,79 лв. разноски за адвокат.

Предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 10 от ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноски.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с пр.осн. чл. 415 ГПК вр. член 79 ЗЗД, предявен от фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника юрк. В. С. А., , че ответникът Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ дължи на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/ сумата от 2 000,00 лв. - главница - неплатени суми по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 51-РКО-В-4299/14.11.2007 г., с настъпил падеж и извлечение от сметка за дължимите суми., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 20.02.2020 година до окончателното заплащане на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение от 05.03.2020 г. по гражданско дело № 9452 по описа на СРС I Гражданско отделение, състав - 28 за 2020 година като ОТХВЪРЛЯ възражението за изтекла погасителна давност като неоснователно.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с пр.осн. чл. 415 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД предявен от фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено

място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника юрк. В. С. А., , че ответникът Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ дължи на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/ сумата 1 119,44 лв. - договорна лихва за периода 19.02.2017-04.02.2020 г. , съгласно посочения договор, за което е издадена заповед за изпълнение от 05.03.2020 г. по гражданско дело № 9452 по описа на СРС I Гражданско отделение, състав - 28 за 2020 година като ОТХВЪРЛЯ възражението за изтекла погасителна давност като неоснователно.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с пр.осн. чл. 415 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД предявен от фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника юрк. В. С. А., , че ответникът Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ дължи на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/ сумата 1 719,99 лв. - мораторна лихва за периода 19.02.2017-04.02.2020 г. , за което е издадена заповед за изпълнение от 05.03.2020 г. по гражданско дело № 9452 по описа на СРС I Гражданско отделение, състав - 28 за 2020 година като ОТХВЪРЛЯ възражението за изтекла погасителна давност като неоснователно.

ОТХВЪРЛЯ иска с пр.осн. чл. 415 ГПК вр. член 79 ЗЗД, предявен от фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника юрк. В. С. А., за признаване за установено, че ответникът Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ дължи на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/ сумата от 120 лв. – разноски за връчване чрез ЧСИ на покана за предсрочна изискуемост на суми по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 51-РКО-В-4299/14.11.2007 г., с настъпил падеж , за което е издадена заповед за изпълнение от 05.03.2020 г. по гражданско дело № 9452 по описа на СРС I Гражданско отделение, състав - 28 за 2020 година като неоснователен.

ОСЪЖДА Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ да заплати на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника юрк. В. С. А., на основание член 78, ал.1 ГПК сумата от 96,96 лв. съдебни разноски за държавна такса по гражданско дело № 9452 по описа на СРС I Гражданско отделение, състав - 28 за 2020 година.

ОСЪЖДА Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ да заплати на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника

юрк. В. С. А., на на осн чл. 78, ал. 8 от ГПК сумата от 146,38 лв. разноси за процесуално представителство по гражданско дело № 9452 по описа на СРС I Гражданско отделение, състав - 28 за 2020 година.

ОСЪЖДА Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ да заплати на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника юрк. В. С. А., на основание член 78, ал.1 ГПК сумата от 389,79 съдебни разноси в исковото производство, включващи разходите за държавна такса и вещо лице.

ОСЪЖДА Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ да заплати на ищеца фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори , чрез пълномощника юрк. В. С. А., на на осн чл. 78, ал. 8 от ГПК сумата от 146,38 лв. разноси за процесуално представителство в исковото производство.

ОСЪЖДА фирма АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, представлявано от Н. Ва. Н. и С. А. П. - изпълнителни директори да заплати на Й. М. Й. с ЕГН *****, адрес: /населено място/ , на на осн чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 13,79 лв. разноси за процесуално представителство в исковото производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Решението е постановено при участието на „фирма“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление /населено място/, представлявано от С. К. П. - ТЛП на сраната на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____